Archetype

Πεδίον του Άρεως. Επανοικειοποίηση του πάρκου για την αναζωογόνηση του μητροπολιτικού κέντρου.

Αναστάσιος Ιάσονας Γιαννόπουλος - 10/05/2021

Διπλωματική εργασία

Φοιτητής: **Αναστάσιος Ιάσονας Γιαννόπουλος**
Επιβλέπουσα καθηγήτρια: κ. Βασιλική Πετρίδου
Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών-Πανεπιστήμιο Πατρών
Παρουσίαση διπλωματικής8/06/2020

Διαβάστε το σύνολο της εργασίας σε μορφή pdf ΕΔΩ

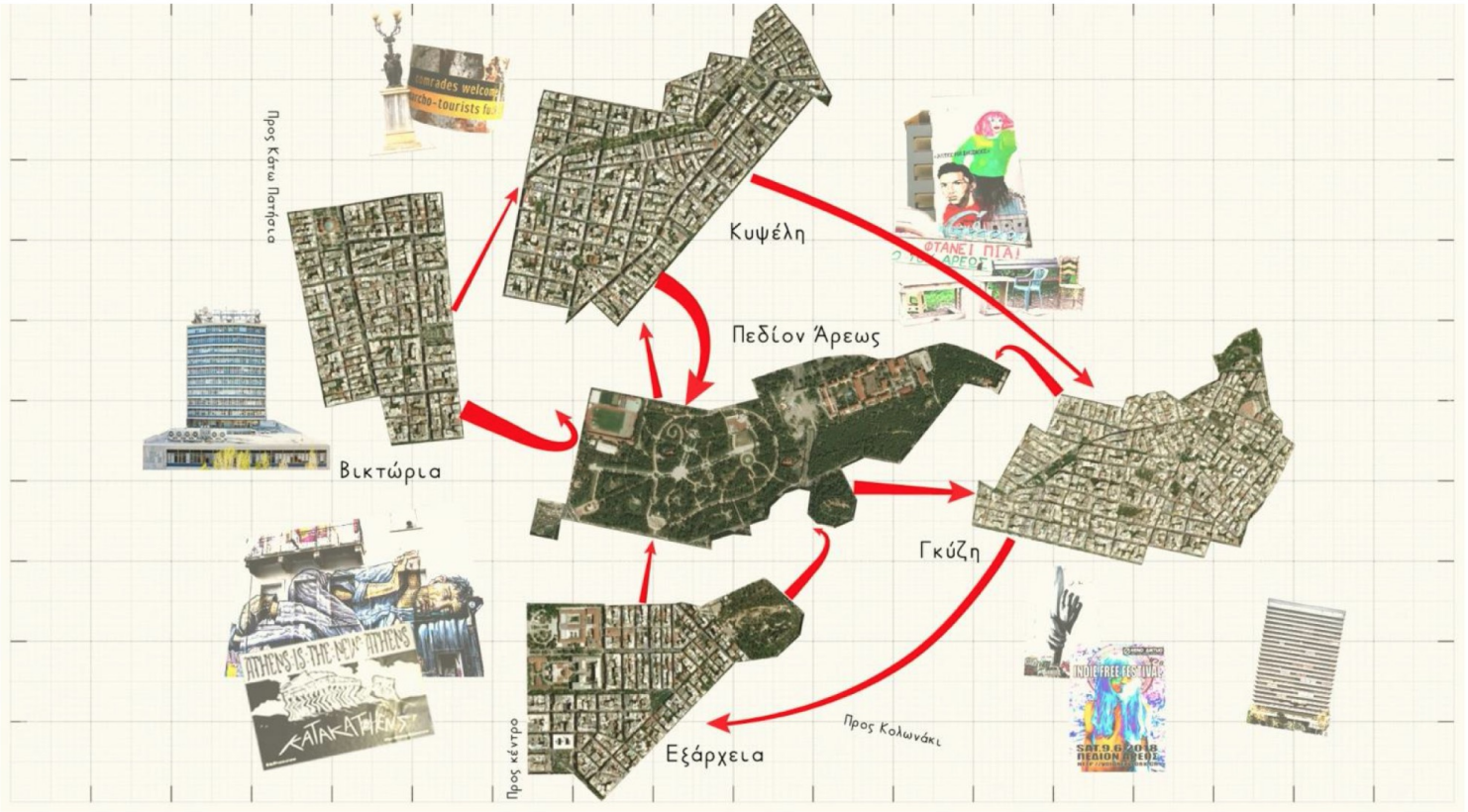

Είναι μια μή βίαιη επέμβαση, συμβατή με την ιστορία, το συλλογικό φαντασιακό, αλλά και την κοινωνική πραγματικότητα του “πεδίου εφαρμογής” της.

Συνοπτικά η επέμβαση αποσκοπεί:

α) στο να γίνει η περιοχή -και το Πάρκο ειδικότερα- υπερτοπικός πόλος έλξης, για τους κατοίκους του μητροπολιτικού κέντρου.

β) στην αποκατάσταση της καθημερινής επικοινωνίας και της διασύνδεσης των γύρω περιοχών μέσω του Πάρκου, αλλά και στη δημιουργία ενός "συνεχούς" με μεταβαλλόμενη "ατμόσφαιρα" (ambiance), που προσφέρεται για περιπλάνηση (dérive). Δημιουργείται ένα **εναέριο δίκτυο πεζοδρόμων και ποδηλατοδρόμων** πάνω από τον κάναβο του πάρκου, για να μην τον αλλοιώνει -που εξυπηρετεί τη γρήγορη μετάβαση από τη μία περιοχή στην άλλη διαπερνώντας το πάρκο άλλα και το σκληρό εμπόδιο της λεωφόρου Αλεξάνδρας, ενώ παράλληλα κάνει πιο εύκολη την πρόσβαση στο ίδιο το πάρκο, στο οποίο διαχέει τους περαστικούς και τους δίνει οπτικές προς αυτό.

γ) στην ενίσχυση του χαρακτήρα των Εξαρχείων ως γειτονιάς ανοιχτής στις ιδέες, τον πειραματισμό, την καλλιτεχνική ελευθερία, την αλληλεγγύη και τη συνύπαρξη με το διαφορετικό, και την υποβοήθηση της αλληλεπίδρασής τους –σε έναν κοινό τόπο συνάντησης όπου επεκτείνεται το πανεπιστημιακό άσυλο- με την Κυψέλη που αποτελεί θετικό παράδειγμα ένταξης των μεταναστευτικών πληθυσμών. Η επέμβαση επιδιώκει επίσης να συμβάλει στη διατήρηση και την ανασύσταση -με σύγχρονους όρους- ενός χαρακτηριστικού Αθηναϊκού τρόπου ζωής με αυτάρκεις γειτονιές που έχουν παράλληλα ιδιαίτερα πολιτιστικά στοιχεία, διαφορετικά μεταξύ τους.

δ) στην κάλυψη μέρους της ζήτησης για στέγη (φοιτητική εν προκειμένω), αλλά και στην επιστροφή του φοιτητικού στοιχείου στην περιοχή, σε αντιστάθμισμα των επιλογών -όπως η διασπορά των σχολών εκτός κέντρου- που οδήγησαν στην απομάκρυνσή του, και των συνεχόμενων πιέσεων τουριστικοποίησης κυρίως των Εξαρχείων.

ε) στο να αποκτήσει η περιοχή αναγκαίο κοινωνικό εξοπλισμό που ανταποκρίνεται στις σύγχρονες συνθήκες, πράγμα δύσκολο σε μια πυκνοδομημένη ζώνη με ελάχιστους δημόσιους χώρους.

Για τις ανάγκες της πρότασης εκτός Πάρκου (πάρκινγκ), επιλέγονται άδεια οικόπεδα για να μην χρειαστεί να

γίνουν κατεδαφίσεις ιδιοκτησιών των κατοίκων. Οι κτιριακές παρεμβάσεις μέσα στο πάρκο έχουν στην πλειοψηφία τους φυτεμένα, προσβάσιμα δώματα, για να αποκατασταθεί όσο το δυνατόν περισσότερο το πράσινο που θα χρειαστεί να απομακρυνθεί για την κατασκευή. Προτείνεται το εργοτάξιο να γίνει σταδιακά για να μην αποκοπεί ολόκληρο το πάρκο από τους επισκέπτες για μεγάλο χρονικό διάστημα. Τα κτίρια είναι όλα δημόσια και ελεύθερα προσβάσιμα, και υπάγονται στα πλαίσια του πανεπιστημιακού ασύλου.